

SPORTS

Foot-ball

L'Espanyol guanya al Espanya

El passat diumenge tingué lloc, en el camp de l'Espanya, un amistós match entre'ls rivals Espanya i Espanyol.

El partit fou molt renyit, jugant els equippers amb violenta impetuositat, venent l'Espanyol per 2 goals, de dos formidables directes den Janer, per un l'Espanya, mercès a un bon shoot den Baró.

Els rojos dominaren, però la manca d'intel·ligència entre'ls seus davanters els privà de la victòria.

Com sempre: dominant i perdent.

La superioritat basca (!)

Sembla que, degut al resultat del partits celebrats a Madrid amb motiu de la Copa Príncep d'Astúries, els cronistes bascs s'han vist obligats instantàniament a suspendre les seves cròniques en les quals proclamaven la *superioridad vasca* en el futbolisme espanyol.

El primer desengany els el donaren els catalans, dominant i acorralant la *superioritat*, vull dir, la selecció basca.

La segona desil·lusió els la donaren els madrilenys, els quals, en el partit que aquests jugaren amb la selecció catalana, els nostres els venceren i, en canvi, la *superioridad vasca* quedà en ridícol fent el trist paper d'empatar.

I això que, segons ells, a nosaltres ens havien de guanyar per sis goals, i als madrilenys per deu. Ja és viure d'il·lusions!

Havem de confessar que no'n tenen tota la culpa els jugadors de Biscaia. En una altra ocasió ja vàrem manifestar que si els cronistes bascs fossin més modestos i menys quixotesos no hi perdrien tant, ni farien, els uns i els altres, el ridícol.

Per a demà i passat-demà estan anunciats dos partits entre l'Atlètic Alirón i el Barcelona, porbably vencedor del campió.

Tindrem la satisfacció de parlar-ne.

FLESTOMIES

A propòsit de l'invençionisme i de l'exotisme lingüístic

Un corresponsal romà—el doctor Franco Franchi—ha escrit una crònica de la guerra a un periòdic madrileny, un paragraf de la qual ens dona peu a fer un comentari.

Parla el periodista italià de la candenta festa inaugural del monument als Mil. Parla del discurs de l'autor de *Il fuoco* en la gran manifestació nacional en la població de Quarto.

Parla d'això, i diu:

«El poeta Gabriel d'Annunzio ha pronunciat en el lloc esmentat frases precioses, en una forma gairebé exòtica, desconeguda per les bones tradicions de l'eloqüència clàssica italiana. Aquesta forma, massa rebuscada, amaneradíssima, en la qual abunden les locucions artificioses, no té res de suggestiva per a les multitudes, no impulsa l'entusiasme de les masses; resta lluny de la vulgaritat, però no consegueix substraure's an aquesta preciositat sonora que es IL VERSO CHE SUONA E CHE NON CREA.

»D'Annunzio ha forjat tal vegada una pàgina heroica que's podrà gravar entre'ls monuments de la bona literatura; però pot fer-se una juguesca de que'ls sobrevivents dels Mil que l'enronaven al peu del monument gari-

baldí de Quarto, i el noranta cinc per cent dels que oïren la seva eloqüència, tothom va quedar-se boca-badat davant les frases de son discurs, sense haver-ne entès una paraula. Va aplaudir-se a l'orador poeta, més sens haver-lo capít, i, per tant, amb un entusiasme convencional, ja que'l seu discurs no tenia entre el seu auditori una massa d'aristocràcia intel·lectual capaç d'elevat-se a les sublimitats de la eloqüència, massa preciosa, del poeta forjador de paraules.

»—Hermós discurs!—va dir un company—Felic el qui hagi conseguit entendre'!»

D'aquest conmetari crític-literari del periodista romà, no't sembla, lector amic, que se'n podria fer a Catalunya una assidua i sempre encertada repetició?

Quan sents a la gent de lletres condoldre's de que el públic s'aparta cada dia més dels llibres i publicacions catalanes, no't vénen al magí consideracions consemblants?

Oh, si!

Creus tu que mai el poble català podrà aprendre's de memòria an aquesta actual generació de poetes, dels joves poetes, que's tenen per selectes a si meteixos, que's torturen els propis fruits literaris, i que no'ls donen per bons i al públic fins que'ls han convertit en absolutament incomprendibles?

Creus tu que aquests escriptors, que podran esser l'admiració d'un reduït cenacle, situ vols, arribin mai a fer vibrar l'ànima popular del nostre poble?

Creus tú que, d'ells, pogués sortir-ne el cantor de la llibertat del nostre poble?

I ara, lector, segueix tu meteix, tu tot sol, fent-te preguntes i traient-ne deduccions.

Pensa en l'actual invençionisme i exotisme lingüístic, que tant bé va fuetejar un dia en Ramón Miquel i Planas.

Pren un diari català, i aixís com caminant ensopegues amb els rocs, la teva vista ensopegarà a cada punt amb les *dodes*, amb els *mitjans*, amb els *regositjos*, les *debileses*, els *averanys*, els *rau*, les cinquanta mil bajanades de la nostra *élite* literaria.

Llegeix a *Xenius*, a *Two*, a *Bellafila*, a *Caliban* a *Bellesguard*, i tants i tants altres que aixís escriuen i que tenen nom.

Agafa un volum de Jocs Florals, si és una ançada de les que anomenen *selectes*...

Oh, si, si!

El comentari de Franco Franchi és assiduament aplicable.

Il verso che suona e che non crea!

Exacte!

I ara, que no's cregui cap dels al·ludits que l'aplicarlos un comentari fet sobre D'Annunzio és, ni remotament, comparar-los amb D'Annunzio. No! *Hay que distinguir*, caríssims.

MOSSÈN DOBA

Les males llengües diuen...

Que un senyor crític d'un diari de Barcelona ha tingut contractes deshonestos amb la butxaca de la Elena Jordi, regina del vodevil i lliuri de l'art, de la honestitat de la qual no pot dubtar-se'n.

Que un altre senyor, redactor quefe, també ha tingut aproximacions graponeres amb la bossa de la Elena.

Hi ha hagut comentaris i discussions.

Qui seràn? Qui no seràn?

Que's digui!

Que's xerri!

Ella assegura que hi ha hagut violació de pissetotes.

Els afirmen que no més... d'allò i riure.

Ella (intimamente).—Informals!

Els (intimament).—Xafardera!

Al cap d'avall, poca cosa.

Tot s'arreglarà.

Una mica de passatgera indiscreció.

Gracies a Déu es tracta de gent seriosa d'un diari conservador, que no pot veure l'aigua de Dos Rius, amb tanta falta que li fa per a netegar casa seva.

Tant lluny que és el Balira per a fer bugades a Barcelona!

El B. A. R. ja té un *leader*.

Tenim el gust de presentar-lo a nostres llegidors.

Es el senyor Sellarès Rocamora, candidat del Centre d'Unió Republicana que, amb la benevolença i ajuda dels lliberals den Grañé i de la Lliga Regionalista, obtingué 69 vots en les darreres eleccions provincials.

El B. A. R. està d'enhonorabona amb aqueixa adquisició.

Es el senyor Sellarès Rocamora, candidat gat de fer els *trabajos* per sumar al B. A. R. *los componentes* de l'Unió Republicana que *sienten la necesidad de integrar el B. A. R.*

I com que d'aqueixa necessitat i d'aquests *componentes* ja fa dies que'n patim, al senyor Sellarès i Rocamora no li costarà res de portar-los al B. A. R.

Però prengui un bon consell.

Si pel camí troba un forn compri'ls un llonguet per la *necesidad* de cada un dels *componentes*, perquè és molt possible que quan arribin al B. A. R. no hi trobin res.

S'ho hauràn menjat tot els fundadors.

Portugal:

Revolució del poble, revolta, protesta, sang i foc, violència.

Espanya:

Fam i toros; indiferència i pau.

I hi ha qui pensa encara amb intervencions. Sense por al contagi?

Els alemanys i els austriacs que treballaven a *La Canadiense* han sigut despedits.

Ja sabem on aniràn a parar:

Al *matadero*.

Com que al *matadero* d'Alemanya no hi poden arribar, es queden aquí, al *matadero* de Gracia.

Es la seva planeta.

Pobrets! Tant grassos estan que'ls cansaladers de Gracia els miren amb uns ulls que sembla que cridin: Salsitxa!

El senyor Pinilla, un dels més afamats empresaris del B. A. R., és un home senzill i fulminant com un estornut.

Etxem! Jesús... Pinilla!

Un dia s'alça, mira el calendari, passa la vista per *El Progreso*.

—Pse, això dels radicals va bé. Escriuré a en Lerroux.

«*Ya lo sabe usted: incondicional.*»

Després de dinar troba an en Miró al carrer de Pelayo.

I doncs, vostè, Pinilla, es fa dels nostres a no? Què espera per decidir-se? Manarem aviat. (A cau d'orella.) No sigui tonto. M'ho han dit a Palau.

—Si, si, no'm desagrada.

A la plaça de Catalunya en Pinilla ja és reformista...

.....?
